

הברדלס (מאת ג'וזפה תומאזי דה דאמ' פוזדה, הוצאת עם עובד, 214 עמ') ניצל מסל הניירות הודות להבחנתו החרה של האיטלקי ג'אן ג'אקומו פאלטריגאלי, שהוציא לאור גם את דוקטור ג'וואנו.

באביב 1956 ניכנס אציל סיציליאני חולה-סרטן וחשורן-מרפא לביתו של מוציא לאור איטלקי ונתן לו צרור ניירות. כעבור יותר משנה, קיבל ג'וזפה תומאזי, ששכב כבר על ערש דווי, מיכתב מהמרום: "כתב היד לא ראוי לדפוס", נאמר בו בפשטות.

כעבור חמישה ימים, ביולי 1957 נפטר ממחלתו הנסיך ג'וזפה תומאזי. לאחר חודשים אחרים היה כבר הברדלס רב-מכר עולמי.

העתיד - באפסימעישה. הברדלס הוא סמל משפחת סאלינה, הסיציליאנית. הברדלס האמיתי האחרון, דון פבריציו, אינו אלא גילוי, אבי סבו של המחבר, שחי את ירידת שושלת נסיכי לאמפורה בימי פלישת חילוי גאריבאלדי לסיציליה (1860) וסיפורו זה האי לאיטליה.

משפחת סאלינה מהווה שושלת נסיכים פיאורליים, בני הדור הישן, עליה נגזרה כלליה בעיקבות גליה-הידושים העיברים על איטליה. אחוזות בית סאלינה מתמססות בין אצבעותיו של הברדלס הזקן, כשכל מה שנשאר מהן - תמונות תלויות על קיר.

הנסיך יודע שאיש מלבדו לא יצליח לשמר על משפחתו מאובדן, לכן הוא מחליט שהדבר היחיד שטוב לעשותו, נוכח התמור רות הרבות הוא - לא לעשות דבר.

בנו החלוש והסר-האופי, בנותיו גאות' גיות וחסרות-האישיות, אשתו ההיסטרית והחסודה, משלימים עם אי-העשייה מתוך כניעת אובדן.

העתיד האמיתי קיים, בינתיים, רק בדמיון של סנקרידי, האחיין היוזע לצל את התקופה והסביבה לטובתו. דמות זו מתחה כעין קונטרס חזק ליתר מרכיבי-הספר.

סנקרידי יוצא להילחם לצד אדומי-החול, צות של גאריבאלדי, בהסכמתו השקטה של דון פבריציו. הוא חוזר עם המנצחים ומגן בכך על בית סאלינה מחורבן. למרות שבתו איהבת את סנקרידי עוזר לו פבריציו לשאת לאשה דווקא את בתו של ראש הכפר העשיר והנחות, משום שהוא יודע את ערך הכסף, בתקופה החדשה.

הרומאן משמש לתומאזי אמצעי ביטוי לאהבתו האמיתית לנופה ואנשיה של סיציליה, כשהפרווה, העתיקה כביכול, של הסגנון האצילי משובצת בהערות אגב מרי דרגיות - נוסח השואה לסילוגים - המעמיקות את הקורא במקומו הנכון, מבחינת המבט והתקופה, מבלי לאבד שמץ מהערכת התקופה על חולשותיה וגדולותיה.

שואב המודיעין האישי שלנו בהאווונה גריג, הוצאת עידית, 155 עמ') מוכר לציבור הישראלי יותר כסרט מאשר כספר. סיפורו הסאטירי של הסופר האנגלי, הקאתולי (57), ששרת בשנות מלחמת העולם השנייה ב- משרד החוץ של ארצו, שם ללעג ולקלס את מדיניות הריגול של המעצמות הגדולות, הן הופכות את האדם הקטן לקורבן, או, כשהוא מצליח להערים עליהם - למנצח.

ורמולד, מוכר שואב-יאבק בהואנה, נדרש על-ידי שליחי מולדתו, בריטניה, לטות רשת-ריגול בקובה. ואילו הרמולד, שכל מחשבתו נתונה לאיסוף כסף על מנת לאפשר את חינוכה של ביתה המתבררת, רואה ברעיון הריגול, הנישמע אבסורדי בתחילה, אמצעי נאות לביטוסו הכלכלי.

הוא בונה לו רשת ריגול המורכבת כולה מרשימת חברי מועדון הגולף המקומי, שר לח תרשימיים של מיתגניעוק, הניכונים כביכול, בהרי קובה והדומים משום-מה דמיון מפליא לדגם החדש ביותר של שואב-היאבק הנמצא במשרדו.

לאחר שהתאהב בעוזרתו לריגול, שנשחח אליו כנאגליה, ולאחר שידו הטוב נהרג עקב הסתבכות עם רשת-ריגול עוינת שעקבה אחרי רשת הריגול הבלתי-קיימת שלו - עוזב הרמולד את קובה, על מנת להתייצב בבריטניה ולהודות בתרמיתו.

וכאן מגיע הספר לשיאו האבסורדי: מפ' קדי השירות-החשאי, החסים על כבודם, אינם יכולים להודות בכישלונם-כישלונם. הם ממהרים להשתיק את סיפורו של ורמולד, מעניקים לו אות הצטיינות.

הספר מצטיין, לעומת הסרט, בהומור סארקאסטי עדין העוקץ בהתמדה את הפקדי דות הבריטית המכירה הדומה, לא מעט לאנשי-הביצוע המיסקופיים בכל מקום אחר.

מה עושה את (1242/18)

מה שעושה אותו מוכן וגמיש כל-יך כלפיך, זה לא רק החוס באילת, אלא - בעיקר - חוסר הברה מתאימה והשיעמום שאוכל (אם לא זולל) אותו כליל, בינתיים - בכל פה.

על עצמו הוא אומר: "... סתם חייל משוחרר. אם כי החברה אומרים שהוא גם יפה, אבל אין זאת אשמתי. כך נולד. אז מה כבר תוכלי להפסיד אם תכתבי לו. במחשבה שנייה, באילת כבר היית פעם?"

★ ★ ★

ג'ב' מנוחין, על גילה: אני בת 38 ואין לי כל סיבה לשקר, למרות שזה מביא במבורי כה אחדות מחברתי הצעירות - שהן בנות גילי.

★ ★ ★

חבל שאיני יכולה לראות את הצמד הזה (1242/19'20). הם נשמעים כאילו נולדו דו האחד בשביל השני להכעיס.

"הפעם לשם גיוון, מיכתב יוצא דופן. אנו שניים, שהמשתף הוא רק הגיל והמיון. היא בת 17 וחצי ואני בן 21 וחצי.

"מסרתנו המשותפת: למצוא בעזרתך ח' ברנה). עבורי, בן ה-21 וחצי - חברה בת 17 וחצי. עבורה, בת 17 וחצי - חבר בן 21 וחצי."

★ ★ ★

זקנים אורבים לתת עצות, מפני שאינם יכולים לשמש יותר דוגמה רעה.

★ ★ ★

מי בעד קאדאס

לא, הפעם זה משהו אחר. הקשיבו: "... ברצוני ליצור חוג מאויני תקליטים, מרמתיגן, תלאביב והסביבה. הכחנה היא לא למסיבות רגילות אשר כמותן לא חסרות

מחשבות, אלא לחוג של בני-אדם אשר מסוגלים לשמוע ערב שלם שירי-עם מפי גיזש חייט, אודטה ואף מריה קאלאס.

אלה מכב המודיעים עם התכונות הנדרשות ליעיל, מתבקשים לפנות ישירות אל שירי (1242/21), בצירוף ברכותי.

★ ★ ★

אשה לרופא: האם אתה חושב שאוכל להסתדר עם חוקי-הדם הנוכחי שלי, גם אם אעבור במיקרה את גיל השלושים?

★ ★ ★

שניים מן המין הנגדי

אינני מכירה אותן מספיק טוב בכדי לשוחח איתן; אבל ההתרשמות שלי מהן - די טובה. ובכן, (1232/22'23) אני שמחה לומר, אינן שונות במאומה מאיזה שתיים אחרות

שאתה מכיר. גם הן מחפשות שניים מהמין הנגדי, ולא רק מפני שהמין הנגדי, לרוב, אינו מתנגד. אלא, ובעיקר, בכדי לעשות איתם את מה שהן קוראות חיים.

"... האם יש לך באוסף כאלה?" תתפלא, יש!

★ ★ ★

כל העולם סינמה

מיטען האינפורמציה המגיע לחוף האס' לנטי של ארצות-הברית באמצעות מלחי הצי הישראלי, מכיל, בין היתר, את האשלייה המתוקה שכל בחורה שנייה בארץ דומה למיודעתנו ויחה שפיר; וזאת כבר סיבה מספקת מדוע חבורת אמריקאים צעירים, מגיל 22 ומעלה, מבקשת להתכתב עם נערות ישראליות מגיל 17 ומעלה.

"... או מעוניינים לדעת יותר על יש ראל בכלל ועל הנערות בפרט, אומרים, ולכן, המען למעוניינות דוברות אנגלית הוא:

University Men's Club, 1019 Shirley Ave., Norfolk 7, Virginia, U.S.A.

★ ★ ★

גבר בהא הידיעה

נערות רבות טוענות שהן רוצות להתכתב עם גבר בהא הידיעה, מבלי לפרט או לדעת בצע למה לא מתכתבות. לעומת זאת, ה' גבר בהא הידיעה של עזנה (1244/19) בת החמש-עשרה, צריך להיות תלאביבי, בן שיחה מעניין, ו... רצוני שמראהו החיצוני לא יהיה דומה ביותר. מעט, אפשר.

אגב, עזנה, מה אומרת על זאת אמאליה?

★ ★ ★

נפל כפח

בדרך כלל, אין המדור מעניין את (20/1244), ולא מפני שהוא בלתי קריא, אי

מה עושה את

אכתקוס
ארותי

בלונדיני. אהבת טיולים, פרחים, מיכתבים ועוד כל מיני דברים נחמדים.

"באשר לו - עליו להיות מעניין, גבוה ממני. בגיל 18 ועד בכלל.

זכות קדימה לתיכונים ולקבוצות-קניונים." ★ ★ ★

ציפה: אין לך מה לדאוג. אילו ידעו הנשים מה חושבות רוב המזכירות על בעליהן, היו חלדות לדאוג מזמן.

★ ★ ★

אימנות, תרבות וזון

היה לי העונג להציץ אל תוך המיטען האישי של (1244/22) ולגלות כי הוא מכיל גוף משגע המתנשא לגובה של 165 ס"מ

חוכמה. צבע שיער תואם לצבע מדי צה"ל, אם כי פה ושם דהוי במקצת. השכלה תיכנית, כאוברטורה לתוכניות מרחיקות-לכת בשטח הגדול - של האומנות והתרבות.

וחן, הרבה חן - המתבטא בכתב-ידי בלתי מסודר להפליא ואשר בשבילו, עליך להצטייד בזכוכית מגדלת ובגוללות להרבעת העצבים.

★ ★ ★

בגיד המתאים

(1244/23'24) מעידים על עצמם שהם שני בניו תוססים ומלאי-מרץ. חובבי כל אותם הדברים הכלולים במושג הוול "עשיית חיים", ואם להודות על האמת "... איננו יפים, אבל גם לא מכוערים. שנינו בגובה למעלה מבינוני ומעדיפים לקרוא את העולם הזה על ספרות אחרת."

או אתן, למשל, אינכן חייבות להיות מלכות-יופי, אם רצונכן לכתוב להם. מספיק שתהיו נחמדות ובגיל המתאים. כלומר, מטה מגיל שש-עשרה.

★ ★ ★

עדי פשוט

יש לה, ל- (1244/25), חולשה גוראית לביטויים כמו: שנון, פיקח, מבריק, עוקצני וכו'. אבל אותך, ידידי, היא רוצה "על פשוט" וזהו.

מי היא? "... אני בת 19 וחצי, היילת ואת מוכרחה לציין שקוראים לי רות. אולי זה יעזור?"

מה דעתך לנסות תחת השם מותק, למשל. אני בטוחה שזה יעזור יותר.

★ ★ ★

ציפור קטנה לחשה לי

הזמרת סופי טאקר, זו שפיתר פריי חיזר אחריה בנאמנות, נוגעת ללב מדען שכף רגלה דרכה על ארץ הקודש ועד בכלל, היתה מוכנה, ערב צאתה את הארץ, לספר ולגלות הכל, מלבד גילה (האמיתי), מישקלה וחשבון הבנק שלה. שלושתם, כידוע, הם על הצד הכבד. לבד מזאת, הודתה "... אני אהבת את עבודתי וגם, אני משערת, את ההצלחה" - שעדיין מאירה לה פנים ביימיא, לאס ווגאס ולונדון. כאשר הוזמנה לחזות בהצגת ילילים קיסר בהבימה, דחתה את ההזמנה בחביבות אמיתית האופיינית לה, ובקול הקונטרולטו שלה התנצלה כי שקט-פיר מעולם לא דיבר אל ליבה - הוא לא שמע מאמת ולוין. על אכסדוס אומרת סופי: "עצום! נהדר! אכסלנטו!" ועל קלצ'קין: "רקו! עולמי, גוד בוי". . . . להפתעה גדולה זכתה עזנה שביט, כאשר ביקשה להגיע בטרמפ לנהלל באמצעות משאית עמוסה מיכלי-יחלב, וגילתה לתסוונה כי נהג המשאית, שמתכב ראשון הטיל עליה אימה, אינו אלא שאר-בשר שלה, שעל קיומו מעולם לא ידעה. . . . הגנת המיקצועות ושתי קניית להקת דוקר, הרצלית דוליזקיקה, מספרת פעם בעת הופעת הלהקה באחד מישובי הספר בנגב, גינש אליה אל מאחורי הקלעים באתר צעיר וחסון, ומשוכח את לא יזהתה אותו, אמר לה: "אני רואה שאת ממשיכה לחנך אותי עד היום הזה." אותו בחור לא היה אלא אחד החניכים שלה - מבוגרי גן-הילדים שבהנהלתה.

משהו דומה לזאת, אלא "... שהייתי מעוניין בו רק מבחינת הקריאה, ואילו מבחינה אחרת - הייתי אדיש." אבל הפעם, הוא מודה "... נפלתי בפח; וזאת בגלל הנשמה של (1239/16) ששנה תמימה אכלה את ציפורי גיה והתלבטה. נוכח עובדה זו, לא יכולתי להחזיק יותר מעמד והריני מציע לה להתכתב על נושא בעולם. כולל: ספרות יפה (מתורגמת); שירה וספרות ישראלית; תיאטרון; אהבותיהם של אמנים ואישים דגויים; יוצרים בשטח המוסיקה מכל הסוגים; הרפתקנים ודון-חואנים מפורסמים; נושאים חופשיים וכו'.

אני מתמצא היטב בכל הנושאים הנ"ל. אני גם כותב לפעמים שירים, אך סוחד להראותם לאיש, כי יש לי חוש ביקורת עצמית קדוני."

★ ★ ★

גילה: כמובן שיצחק אהב אותך. מדוע את חושבת שאת יוצאת מהכלל?

★ ★ ★

אביבה מחפשת אהבה

כאשר קראתי את מיכתבה של (1244/21), נזכרתי באימרתו המפורסמת של ג'אן ג'אק רוסו, שאמר כי בני-האדם מאוהבים, בדרך כלל, באהבה עצמה, מבלי לדעת מי הם אובייקט. גם אביבה אינה יודעת מי האובייקט שלה, והיא מודה כי היא "... פשוט רוצה למצוא מישהו בשביל להתאהב בו. מה יש, אסור? אני גם רוצה לחכות למיכתיבים ולקבל אותם. כאשר לי - אני תלמי דת שביעית. גובה 168 ס"מ. עיניים חומות. שיער שאינני (עם רצון טוב אפשר לומר

★ ★ ★

נערת השבוע

כאשר קראתי את מיכתבה של (1244/21), נזכרתי באימרתו המפורסמת של ג'אן ג'אק רוסו, שאמר כי בני-האדם מאוהבים, בדרך כלל, באהבה עצמה, מבלי לדעת מי הם אובייקט. גם אביבה אינה יודעת מי האובייקט שלה, והיא מודה כי היא "... פשוט רוצה למצוא מישהו בשביל להתאהב בו. מה יש, אסור? אני גם רוצה לחכות למיכתיבים ולקבל אותם. כאשר לי - אני תלמי דת שביעית. גובה 168 ס"מ. עיניים חומות. שיער שאינני (עם רצון טוב אפשר לומר

★ ★ ★

נערת השבוע

כאשר קראתי את מיכתבה של (1244/21), נזכרתי באימרתו המפורסמת של ג'אן ג'אק רוסו, שאמר כי בני-האדם מאוהבים, בדרך כלל, באהבה עצמה, מבלי לדעת מי הם אובייקט. גם אביבה אינה יודעת מי האובייקט שלה, והיא מודה כי היא "... פשוט רוצה למצוא מישהו בשביל להתאהב בו. מה יש, אסור? אני גם רוצה לחכות למיכתיבים ולקבל אותם. כאשר לי - אני תלמי דת שביעית. גובה 168 ס"מ. עיניים חומות. שיער שאינני (עם רצון טוב אפשר לומר

★ ★ ★

נערת השבוע

כאשר קראתי את מיכתבה של (1244/21), נזכרתי באימרתו המפורסמת של ג'אן ג'אק רוסו, שאמר כי בני-האדם מאוהבים, בדרך כלל, באהבה עצמה, מבלי לדעת מי הם אובייקט. גם אביבה אינה יודעת מי האובייקט שלה, והיא מודה כי היא "... פשוט רוצה למצוא מישהו בשביל להתאהב בו. מה יש, אסור? אני גם רוצה לחכות למיכתיבים ולקבל אותם. כאשר לי - אני תלמי דת שביעית. גובה 168 ס"מ. עיניים חומות. שיער שאינני (עם רצון טוב אפשר לומר

★ ★ ★

נערת השבוע

כאשר קראתי את מיכתבה של (1244/21), נזכרתי באימרתו המפורסמת של ג'אן ג'אק רוסו, שאמר כי בני-האדם מאוהבים, בדרך כלל, באהבה עצמה, מבלי לדעת מי הם אובייקט. גם אביבה אינה יודעת מי האובייקט שלה, והיא מודה כי היא "... פשוט רוצה למצוא מישהו בשביל להתאהב בו. מה יש, אסור? אני גם רוצה לחכות למיכתיבים ולקבל אותם. כאשר לי - אני תלמי דת שביעית. גובה 168 ס"מ. עיניים חומות. שיער שאינני (עם רצון טוב אפשר לומר

★ ★ ★

נערת השבוע

כאשר קראתי את מיכתבה של (1244/21), נזכרתי באימרתו המפורסמת של ג'אן ג'אק רוסו, שאמר כי בני-האדם מאוהבים, בדרך כלל, באהבה עצמה, מבלי לדעת מי הם אובייקט. גם אביבה אינה יודעת מי האובייקט שלה, והיא מודה כי היא "... פשוט רוצה למצוא מישהו בשביל להתאהב בו. מה יש, אסור? אני גם רוצה לחכות למיכתיבים ולקבל אותם. כאשר לי - אני תלמי דת שביעית. גובה 168 ס"מ. עיניים חומות. שיער שאינני (עם רצון טוב אפשר לומר

★ ★ ★

נערת השבוע

כאשר קראתי את מיכתבה של (1244/21), נזכרתי באימרתו המפורסמת של ג'אן ג'אק רוסו, שאמר כי בני-האדם מאוהבים, בדרך כלל, באהבה עצמה, מבלי לדעת מי הם אובייקט. גם אביבה אינה יודעת מי האובייקט שלה, והיא מודה כי היא "... פשוט רוצה למצוא מישהו בשביל להתאהב בו. מה יש, אסור? אני גם רוצה לחכות למיכתיבים ולקבל אותם. כאשר לי - אני תלמי דת שביעית. גובה 168 ס"מ. עיניים חומות. שיער שאינני (עם רצון טוב אפשר לומר

★ ★ ★

נערת השבוע

כאשר קראתי את מיכתבה של (1244/21), נזכרתי באימרתו המפורסמת של ג'אן ג'אק רוסו, שאמר כי בני-האדם מאוהבים, בדרך כלל, באהבה עצמה, מבלי לדעת מי הם אובייקט. גם אביבה אינה יודעת מי האובייקט שלה, והיא מודה כי היא "... פשוט רוצה למצוא מישהו בשביל להתאהב בו. מה יש, אסור? אני גם רוצה לחכות למיכתיבים ולקבל אותם. כאשר לי - אני תלמי דת שביעית. גובה 168 ס"מ. עיניים חומות. שיער שאינני (עם רצון טוב אפשר לומר